

Bài 16

Đề bài: Kể về một ngày hội mà em biết

BÀI LÀM

Vào mùng năm tháng giêng hàng năm, hội Gò Đống Đa bắt đầu diễn ra. Hội tổ chức tại Gò Đống Đa. Mọi người đi xem rất đông, ai cũng muốn xem tượng đài Quang Trung. Hội bắt đầu bằng hoạt động tưởng nhớ tới anh hùng áo vải Quang Trung Nguyễn Huệ. Hội có những trò chơi như: chơi cờ, đánh đu, trọi gà, ...

Khi hội kết thúc, em vẫn thấy nuối tiếc và nhớ tới vị anh hùng áo vải Nguyễn Huệ. Em sẽ học thật giỏi để phục vụ đất nước.

Bài 17

Đề bài: Kể về một ngày hội mà em biết

BÀI LÀM

Hội Lim là một hội lớn ở tỉnh Bắc Ninh. Hàng năm, cứ như vậy hội Lim lại được mở vào ngày mùng 10 tháng riêng. Mọi người đi xem hội rất đông, có tất cả các lứa tuổi: già, trẻ và đặc biệt là có khách nước ngoài. Mọi người ăn mặc rất đẹp, nét mặt ai cũng vui tươi. Ở Lim, hội bắt đầu, mọi người tản ra từng nhóm để chơi những trò họ yêu thích. Hội Lim có rất nhiều trò vui như: đấu vật, đấu cờ, thi kéo co, thi trọi gà,... Trên bến sông, dòng người không ngớt đổ về xem hát quan họ. Trên những chiếc thuyền được trang trí lộng lẫy, các liền anh, liền chị đang say sưa trong những làn điệu quan họ. Còn giữa bãi đất trống, các anh chị thanh niên đang nhún nhảy du bay bông

Em rất yêu thích hội Lim và đặc biệt là trò chơi của hội.

Bài 18

Đề bài: Kể về người hàng xóm

BÀI LÀM

Mùa hè năm nay gia đình em chuyển đến nơi ở mới. Người hàng xóm đầu tiên mà em quen là chị Diệp. Chị có dáng người cao cao. Mái tóc của chị dài và luôn được tết gọn gàng. Chị rất vui tính. Mỗi khi chị cười để lộ chiếc răng khểnh trông thật duyên. Buổi chiều nào chị cũng sang nhà em chơi. Lúc đầu em còn rất bỡ ngỡ nhưng nhờ có chị nên em đã làm quen được với rất nhiều bạn mới. Rồi chị dẫn em ra nhà văn hóa, sân chơi, vườn hoa. Em rất vui được làm bạn với chị Diệp.

Em mong chị Diệp mãi mãi ở gần nhà của mình.

Bài 19

Đề bài: Kể về người hàng xóm

BÀI LÀM

Bà Long ở gần là hàng xóm của nhà em bà tầm khoảng hơn 70 tuổi. Bà Long thường sang nhà em và cho em quà. Bà ở một mình nên rất cô đơn vì vậy những lúc rảnh rỗi gia đình em lại đến thăm bà, em rất thích chơi với bà. Bà thường kể cho em nghe những câu chuyện cổ tích. Bà còn nhắc em đi học sớm và ngoan ngoãn nghe cô giảng bài. Bà Long như người thân trong gia đình em. Mỗi khi, trung thu ngồi nhà của bà Long lại đầy tiếng cười. Em rất yêu bà Long.

Bài 20

Đề bài: Kể về người hàng xóm mà em thích

BÀI LÀM

Người hàng xóm em yêu quý nhất là bà Thủy. Năm nay, bà khoảng 60 tuổi. Bà làm trong ngành du lịch nên rất vất vả vì thường phải đi công tác xa. Bà Thủy rất yêu thương em, bà đi đâu về cũng có quà cho em. Một lần, bà phải đi công tác ở Thượng Hải. Khi về, bà lấy trong túi ra một chiếc hộp nhỏ, xinh xinh, đưa cho em. Em cảm ơn bà rồi mở hộp ra xem, em rất ngạc nhiên, khi thấy một chiếc đồng hồ long lanh, có in tên của em trên dây đồng hồ. Nó thật là đẹp, từ đó em càng yêu quý bà, và quyết tâm đạt nhiều điểm tốt, để không phụ lòng bà. Em rất yêu bà, đối với em, bà là một người hàng xóm tốt.

Bài 21

Đề bài: Kể về người hàng xóm mà em thích

BÀI LÀM

Ở cạnh nhà em có một chị tên là Mi. Chị năm nay mười một tuổi. Chị có dáng người nhỏ nhắn. Nước da chị hơi đen. Chị lúc nào cũng buộc hai bím tóc có gài hai cái nơ. Tính chị hiền lành, ít nói nhưng năng động. Chị Mi còn làm từ thiện ở trường, chị luôn đạt giải nhất trong các cuộc thi viết chữ đẹp, chị còn thi trạng nguyên và các cuộc thi khác. Chị luôn giúp đỡ mọi người nên ai cũng quý chị. Em rất vui vì có người hàng xóm như chị.

Bài 22

Đề bài: Kể về người hàng xóm mà em thích

BÀI LÀM

Cô Thanh là người hàng xóm thân thiết của nhà em. Cô hai mươi bảy tuổi. Cô là giáo viên dạy lớp một trường Tiểu học Kim Đồng. Vì cô nổi tiếng là một giáo viên dạy giỏi cấp thành phố nên rất nhiều bố mẹ học sinh tin tưởng và gửi con mình vào học lớp cô. Cô Thanh rất hiền và dịu dàng, cô thường sang dạy em Ngọc học bài và cho hai chị em bánh kẹo, đôi lúc cô cũng giúp mẹ em nấu ăn và các việc khác. Gia đình em coi cô như một thành viên trong gia đình mình.

Bài 23

Đề bài: Kể về người hàng xóm mà em thích

BÀI LÀM

Gần nhà em có một chị hàng xóm mà em rất quý mến. Chị năm nay khoảng hai mươi tư tuổi. Chị Hiền là một cô giáo rất hiền hậu. Chị có dáng người thanh mảnh, cao và hơi gầy. Những lúc em có bài khó, thì chị lại giảng dạy cho em hiểu. Chị thường nhắc nhở chúng em cần phải: “nghe lời bộ mẹ , học giỏi, ngoan ngoãn.”

Chúng em rất yêu quý chị Hiền, Chị Hiền cũng rất quý em như quý người em ruột của mình.

Bài 24

Đề bài: Kể về một buổi biểu diễn nghệ thuật mà em được xem

BÀI LÀM

Ngày 20-11 vừa qua, trường em lại tổ chức buổi biểu diễn văn nghệ mừng ngày nhà giáo Việt Nam. Hôm ấy đúng 7h30 phút học sinh toàn trường đã có mặt đông đủ. Các cô giáo thì mặc áo dài truyền thống Việt Nam. Còn các bạn học sinh mặc bộ đồng phục trông thật dễ thương. Đầu tiên thầy Hiệu trưởng lên phát biểu khai mạc. Tiếp theo là những tiết mục văn nghệ đặc sắc: múa, hát, kể chuyện, đọc thơ và đàn vi-ô-lông. Tiết mục đàn vi-ô-lông của bạn Lân lớp em là hay nhất. Bạn chơi bài Mừng Giáng Sinh. Tiếng đàn nổi lên, lúc trầm lúc bổng cả trường em im lặng lắng nghe như bị thôi miên. Tiếng đàn vừa dứt những tràng vỗ tay vang lên. Có những anh lớp năm còn đứng dậy hô to: “Chơi nữa đi! Chơi nữa đi!”

Em vui lắm, em mong nhà trường tổ chức nhiều buổi biểu diễn như thế này nữa để chúng em có cơ hội thể hiện tài năng nghệ thuật của mình.

Bài 25

Đề bài: Kể về một buổi biểu diễn nghệ thuật mà em được xem

BÀI LÀM

Thứ bảy vừa rồi, bố mẹ đưa em đến rạp xiếc Trung ương để xem những tiết mục ngộ nghĩnh độc đáo.

Buổi biểu diễn thu hút rất nhiều khán giả, các chỗ ngồi đều chật kín người. Mở đầu buổi biểu diễn, người dẫn chương trình xuất hiện gửi lời chào thân ái và lời giới thiệu chương trình tới khán giả. Có rất nhiều những tiết mục hay, hấp dẫn. Nhưng em thích nhất tiết mục ảo thuật cưa đôi người để lại cho em ấn tượng sâu sắc nhất. Một cô gái rất xinh đẹp bước vào trong hòm gỗ, cô gái ấy tên là Thảo Hiền. Nhà ảo thuật tên là Lê Minh, chú ấy đóng hòm vào rồi dùng một chiếc cưa thật sắc cưa hòm thành ba phần, người của cô gái cũng bị cưa ra. Nhưng thật kì lạ, sau khi ghép cái hòm đó lại nhà ảo thuật phù phép làm cho cô gái trở lại bình thường. Cô duyên dáng bước ra ngoài trong tiếng reo hò và tràng pháo tay giòn giã của khán giả.

Khán giả ra về trong niềm vui phấn khởi, hân hoan. Em rất khâm phục những nghệ sĩ tài tình đã cống hiến những tiết mục vô cùng hấp dẫn cho khán giả

Bài 26

Đề bài: Viết về một trận thi đấu thể thao.

BÀI LÀM

Sau một tuần học tập vất vả, ngày chủ nhật, bố đưa em đi xem bóng đá tại sân vận động Mỹ Đình. Hôm nay đội tuyển Việt Nam gặp đội tuyển Thái Lan. Đội tuyển Việt Nam mặc áo màu đỏ, còn đội tuyển Thái Lan mặc áo màu xanh. Đội Việt Nam được quyền giao bóng trước. Trọng tài vừa thổi còi báo hiệu trận đấu bắt đầu. Trận đấu sôi động ngay từ những phút đầu tiên. Hiệp thứ nhất đội tuyển ta chưa ghi được bàn thắng nào.

Sang hiệp hai, chỉ sau 10 phút Công Vinh chuyền bóng cho Quốc Anh, anh từ từ lừa bóng qua hậu vệ đội Thái Lan và sút bóng vào lưới ghi bàn thắng đầu tiên cho đội Việt Nam. Cả sân vận động âm vang những tiếng reo hò cổ vũ. Không khí trong sân thật náo nhiệt. Trận đấu lại bắt

đầu. Đội tuyển Thái Lan đã ghi bàn thắng gỡ hoà 1-1. Nhưng chỉ ít phút sau, Văn Quyên đã ghi cho đội ta thêm một bàn thắng nữa. Hiệp hai diễn ra thật gay go, quyết liệt. Nhưng đến cuối trận đấu vẫn không có thêm bàn thắng nào được ghi. Trọng tài nổi hơi còi kết thúc trận đấu. Đội tuyển Việt Nam giành chiến thắng 2-1. Trận bóng đá này thật sôi nổi. Em mong lần sau lại được bố đưa đi xem một trận bóng đá nữa.

Bài 27

Đề bài: Viết về một trận thi đấu thể thao.

BÀI LÀM

Thứ bảy vừa rồi, em được bố mẹ cho đi xem trận đấu giữa Than Cửa Ông và Hà Tây ở sân vận động Hàng Đẫy, Hà Nội. Nhưng khi bố mẹ và em đến sân vận động, nhìn lên khán đài em thấy động nghịt người, chỗ chật kín. Sau đó mấy phút, hai đội bước ra. Nhạc nổi lên, khiến cho không khí trong sân càng thêm náo nhiệt. Khi trận đấu bắt đầu, các cầu thủ tiến lên, quyết giành bằng được trái bóng. Bóng trọng tài thổi còi và thật không may cho các cầu thủ Than Cửa Ông. Cầu thủ số một đã phạm lỗi. Ngay sau đó là một thẻ vàng dành cho anh. Còn về phía đội Hà Tây thì vẻ mặt vui mừng. Nhưng đến phút thứ năm mươi thì cầu thủ số 15 ở đội Than Cửa Ông đã ghi bàn cho đội mình. Giờ thì sắc mặt của các cầu thủ Hà Tây đã hơi tái đi. Không lâu sau, trọng tài thổi còi báo hết giờ. Tỉ số chung cuộc là 1-0 nghiêng về phía các cầu thủ Thanh Cửa Ông.

Em thấy trận đấu này rất hay và mong sẽ được xem những trận đấu hay hơn nữa.

Bài 28

Đề bài: Viết về một trận thi đấu thể thao.

BÀI LÀM

Một lần, em được bố dẫn đến sân Mỹ Đình để xem trận bóng đá giữa đội tuyển Việt Nam và đội tuyển Cam-pu-chia. Lúc em đến, thấy sân rất vắng vẻ, gần đến giờ đá bóng thì mọi người ùn ùn kéo đến đông nghịt. Đến giờ, hai đội bắt tay nhau và trọng tài tung đồng xu để xem đội nào ra bóng trước. Đội Việt Nam có quyền ra bóng trước. Lúc đầu đội tuyển Việt Nam đã ghi bàn nhờ công của Văn Trái. Nhưng gần hết hiệp 1, một cầu thủ đội tuyển Cam-pu-chia đã giành bóng và sút vào gôn đội tuyển Việt Nam. Hiệp hai, cầu thủ Tài Em đã chuyền bóng cho Công Vinh, và Công Vinh sút bóng vào gôn đối phương lúc thủ môn có sơ hở. Mọi người reo hò ầm ĩ, có người thì reo to Việt Nam vô địch, còn người thì bắn pháo giấy, làm cho không khí trong sân rất náo nhiệt. Và tỉ số cuối cùng là hai một nghiêng về phía đội tuyển Việt Nam.

Em rất thích trận đấu này và mong được xem được một trận bóng nữa.

Bài 29

Đề bài: Kể về một người lao động trí óc mà em biết.

BÀI LÀM

Một trong những người lao động trí óc mà em được biết đó là bố của em. Bố em làm kế toán tại một công ty du lịch. Hàng ngày bố phải ngồi rất nhiều giờ bên máy vi tính để nhập dữ liệu, chi phí của từng đoàn khách du lịch. Bố phải thường xuyên kiểm tra sổ sách, chứng từ thu, chi xem đã hợp lệ chưa. Công việc của bố bận lắm. Cứ đến cuối tháng bố lại bận rộn với công việc báo cáo thuế. Bố vẫn nói với em rằng công việc của bố rất tỉ mỉ và rất cần sự cẩn thận. Bố bảo công việc nào cũng vậy, lao động trí óc cũng như lao động chân tay đều quan trọng và cần thiết cho xã hội.

Em rất thích công việc kế toán của bố. Em sẽ cố gắng học thật chăm chỉ để sau này được đóng góp một chút sức lực nhỏ bé của mình cho xã hội.